

Crònica de super(vi)vència des del terrat (4)

Ruth Troyano relata el seu confinament posant paraules als pensaments en clau de super(vi)vència.

Vinya brotant. | Víctor Gil Gandia

26 de març. En alguns punts de Catalunya, plou, pedrega, neva? El camp resistirà si això no va a més, però avui ja crida que li faltaran mans per afrontar la campanya de recollida. M'arriben missatges d'amigues pageses, viticultores i enòlogues preocupades per aquest temps meteorològic estrany que vivim a tocar de l'abril, quan la saba ja va amunt i el cep esclata de verd. Els consells que es donen per combatre la situació no són nous, però ara emocionen com mai. El patiment, que hi és, malgrat que ho vulguem relativitzar tot, s'afegeix a l'estat d'alarma que vivim per la Covid-19. Totes naveguem entre incerteses; no tenim el control de la situació ni en coneixem precedents. Res no dona, de moment, signes de calma.

O sí. Avui he despertat relativament d'hora i la vista s'ha entretingut una estona llarga en un raig de llum que acariciava la porta blanca i tancada de l'entrada del pis i un joc d'ombres hi dibuixava el llaç groc que penja a la finestra. M'ha fet pensar en com anhelem aquests dies la llibertat.

Escriure ha estat terapèutic, una vegada més, durant el matí. Fer-ho fixant la mirada en fotografies que t'apropen a la natura, als turons, als costers, a les vinyes? A espais de resistència, de supervivència, d'inclemències, de mans esforçades i generoses, a espais banyats

pel sol mediterrani i l'aire net que entra de mar que matisen qualsevol mal. Aviat ho explicarem a LaConca51.cat. No son temps fàcils per a l'exercici de l'ofici de periodista, però hi ha esclatxes de llum i de (vi)da que, amb saviesa, aprofitarem.

*Natureza, deusa do viver
A beleza pura do nascer
Uma flor brilhando à luz do sol
Pescador entre o mar e o anzol*

Avui, en bucle, he escoltat la cantant brasilera **Maria Gadú**. El videoclip del seu icònic "Shimbalaiê" amb el so de la guitarra, del mar i dels somriures, és un convidat a pensar en els temps millors, que vindran. Diu la lletra: "Ser capitã desse mundo/ Poder rodar sem fronteiras/ Viver um ano em segundos/ Não achar sonhos besteira". I mentre l'escolto, escrivint, pensant, responent al *WhatsApp*, agraeixo el gest que tenen alguns elaboradors de vi amb els qui tinc la sort de col·laborar. Ahir al vespre, sense esperar-ho, arriba al xat de feina que ja hi ha embotellada la nova anyada de *La Florens 2018*, un vi de vinya centenària, delicat, fi, franc, intens, complex, subtil... "És la lluentor del mediterrani, de l'albada o del capvespre... No hi ha tantes garnatxes així" va dir quan la va tastar, fa poques setmanes, el millor sommelier que tenim al país, i més enllà. I ja compto les hores per rebre-la a casa i obrir-la i celebrar que seguim respirant i que tenim entorns de feina que no només ens cuiden quan les coses van bé, sinó especialment quan no hi van tant. Gràcies, **Josep**. El seu gest em fa pensar que ens haurem d'envoltar encara més, en endavant, de persones sensibles i humanes, empàtiques i solidàries. La vida (i la felicitat) per davant de l'economia.